

Forslag

til

Lov om et finansieringsinstitut for hoteller m.v.

Fremsat den 31. oktober 1975 af *handelsministeren*.

§ 1. Handelsministeren kan godkende oprettelsen af et finansieringsinstitut, der har til formål på grundlag af obligationsudstedelse at yde lån til finansiering af om- og tilbygning, modernisering og installationer af sikkerhedsmæssig karakter samt til nyopførelse af hoteller. Tilsvarende lån kan ydes vedrørende campingpladser. Lånet ydes mod sekundær prioritet i den pågældende faste ejendom.

Stk. 2. For instituttets forpligtelser tegnes en garanti på 100 mill. kr., hvoraf handelsministeren bemyndiges til af statskassen at tegne 80 mill. kr.

Stk. 3. Instituttets vedtægter skal godkendes af handelsministeren.

§ 2. Et af instituttet ydet lån skal have sikkerhed inden for 80 pct. af ejendommens værdi. Lånegrænsen beregnes i forhold til en af instituttet foretagen eller godkendt vurdering af pantets værdi, herunder værdien af ejendommens erhvervstilbehør.

Stk. 2. Lånet må alene ydes, når der efter en driftsøkonomisk bedømmelse foreligger rimeligt grundlag for en investering.

Stk. 3. Lånet udmåles under hensyntagen til lånets rentefod, amortisationstid og øvrige vilkår samt foranstående lån og andre behæftelser. Lånet må ikke overstige 80 pct. af udgifterne til det formål, hvortil lånet ydes.

§ 3. Lånene skal ydes på sådanne vilkår, at de gennemsnitlig afgiver fornøden dækning for instituttets løbende forpligtelser.

Stk. 2. Lånene ydes som kontantlån eller ved udlevering af obligationer.

Stk. 3. Lånenes løbetid kan højst være 15 år.

Stk. 4. Lånene forfalder til betaling ved ejendommens overgang til anden anvendelse.

§ 4. Instituttets samlede forpligtelser må ikke overstige garantikapitalen med tillæg af den af instituttet oparbejdede egenkapital. Instituttets lån i den enkelte virksomhed må ikke overstige 15 pct. heraf.

§ 5. Statens garanti kan gøres gældende i det omfang, instituttet ikke kan dække sine forpligtelser. Staten skal dog kun indbetale et beløb, der er fire gange så stort, som det beløb, der indbetales af de øvrige garanter.

§ 6. Finansieringsinstituttet skal underkaste sig det tilsyn, som bliver fastsat af handelsministeren. Handelsministeren drager herved omsorg for, at bestemmelserne i loven og instituttets vedtægter, herunder den fastsatte lånegrænse, overholdes, samt at hensynet til obligationernes sikkerhed tilbørligt iagttages.

Stk. 2. Finansieringsinstituttet afgiver årligt til handelsministeren en beretning om instituttets virksomhed.

§ 7. Loven træder i kraft den

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Handelsministeren nedsatte omkring nytår 1969 et udvalg med den opgave at undersøge muligheden for at fremme Danmarks udvikling som turistland.

I den betænkning, udvalget for nylig har afgivet, har udvalget indstillet, at man som et led i en fremtidig dansk turistpolitik søger hotelbyggeriet fremmet gennem oprettelse af et hotelfinansieringsinstitut, hvis opgave skal være at medvirke til finansiering af nybygning af hotelejendomme samt ombygninger, der vil medføre en væsentlig forbedring af hotellets standard og/eller kapacitet, ligesom udvalget har foreslået tilsvarende bistand til etablering og modernisering af campingpladser. Det blev i øvrigt foreslået, at instituttet etableres med en garantikapital på 100 mill. kr., hvoraf staten garanterer for 80 mill. kr.

I lande, hvormed Danmark konkurrerer, findes særlige finansieringsordninger for hotelhvervet nogenlunde svarende til den her foreslåede.

Handelsministeriet har endvidere modtaget henvendelse fra Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark om bistand til hotellers finansiering af krævede brandvænsforanstaltninger og miljømæssige forskrifter i medfør af justitsministeriets bekendtgørelse nr. 252 af 21. maj 1974 om brandvænsforanstaltninger i ældre hoteller m. v., og miljøministeriets bekendtgørelser nr. 368 og 369 af 27. juni 1974 vedrørende lokaleindretninger og driftsanlæg af bl. a. hoteller. For en række hoteller, specielt ældre hoteller i provinsen, forudses, at disse må standse driften, idet de ikke kan skaffe midlerne til den nødvendige om- og tilbygning m. v.

Lånemulighederne for hoteller er i dag begrænset af reglerne i realkreditlovgivningen. Lånegrænsen for nyopførelse er normalt 60 pct., heraf ydes 40 pct. (alm. realkredit) med en løbetid på 20 år, de resterende 20 pct. (særlig realkredit) med en løbetid på 15 år. Lån i eksisterende ejendomme ydes inden for 40 pct. af værdien med 10 års løbetid.

Selv om der for tiden i den største del af året ikke er tilfredsstillende belægning af helårshoteller, er en opretholdelse af hoteller over hele landet af betydning, dels for turismen fra udlandet, dels for danske rejsende. Samtidig vil der formentlig på længere sigt også være behov for nyopførelse, specielt af de såkaldte økonomihoteller, til erstatning for hoteller, der er forældet og ikke uden urimelige omkostninger vil kunne fornyes tilstrækkeligt. Endvidere kan det efter omstændighederne være ønskeligt på tilsva-

rende måde at kunne medvirke ved finansiering i forbindelse med etablering og modernisering af campingpladser og sikring af disses nødvendige brandvænsforanstaltninger. Det påregnes dog, at behovet herfor er langt mindre end for hoteller og antagelig vil begrænse sig til visse områder af landet, hvor offentlig støtte kan åbne mulighed for turisme i rekreative områder, der i dag ikke er udnyttet på grund af manglende overnatningsmuligheder.

Turismen til Danmark fra udlandet er af betydning for valutaandtægterne og dermed direkte og indirekte for beskæftigelsen. En vedligeholdelse og fornyelse af hoteller og campingpladser må anses for en nødvendig forudsætning herfor.

Risikoen for, at statens andel af garantikapitalen, helt eller delvis, skal komme til udbetaling, kan ikke på forhånd vurderes. Imidlertid kan henvises til, at lånene sikres ved pant, at lånene ydes på grundlag af en driftsøkonomisk vurdering af investeringen samt at instituttets samlede forpligtelser er begrænset i medfør af lovens § 4.

Ordningens administration vil ikke medføre udgifter for staten og kommunerne, idet omkostningerne ved ordningen vil blive båret af låntagerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Instituttet agtes stiftet som en selvejende institution af Den danske Bankforening, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Bryggeriforeningen, Aktieselskabet De danske Spritfabrikker og Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark, og der tegnes en garantikapital på ialt 20 mill. kr., hvoraf danske banker tegner 15 mill. kr., Bryggeriforeningen 4 mill. kr., Finansieringsinstituttet 400.000 kr., De danske Spritfabrikker 500.000 kr. og Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark 100.000 kr.

I instituttets vedtægter, der som anført skal godkendes af handelsministeren, vil der, udover nærmere regler for dets virksomhed i overensstemmelse med loven, blive fastsat bestemmelser om ledelsen, herunder statens repræsentation, om obligationerne, reserver, regnskab og revision, eventuel opløsning af instituttet m. v.

Til § 2.

Instituttet udøver sin virksomhed gennem ydelse af lån, sikret ved pant inden for 80 pct. af låneværdien.

Ved værdiansættelsen og låneudmålingen forudsættes tilsvarende principper lagt til grund, som gælder for de i medfør af realkreditloven godkendte låneinstitutter.

Til § 4.

Statens garanti er som anført i loven begrænset til at udgøre højst i alt 80 mill. kr. Risikoen er yderligere begrænset ved, at lån i den enkelte virksom-

hed ikke må overstige 15 pct. af garantikapitalen samt en eventuel oparbejdet egenkapital.

Til § 5.

Statens garanti vil i givet fald blive gjort gældende sideløbende med de øvrige garantier. Der må først ske indbetaling af garantikapital, når en eventuel oparbejdet egenkapital er medgået til dækning af opståede tab.